

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یلنا پوستانویتاوا (Yelena Poustovoytova)

برگردان از: ا. م. شیری

۲۰ سپتمبر ۲۰۱۸

ایالات متحده آمریکا به جز ایران برای کدام کشورها پیراهن دیوانگی تدارک می بیند

تحریمهای سخت امریکا علیه ایران و کشورهای علاقه مند به حفظ روابط بازرگانی با آن از چهار نومبر اجرایی می شود

در تهران سوالی مطرح می شود، که امریکا در شورای امنیت ملل متحد در ماه سپتمبر که هنوز ریاست آن را به عهده دارد، می تواند ایران را به زانو درآورد؟ هر قدر هم مضحک به نظر برسد، واشینگتن برای این کار آماده می شود. محمد جواد ظریف وزیر خارجه ایران امریکا را به سوءاستفاده از ریاست بر شورای امنیت ملل متحد متهم کرد و یادآور شد، که "در شورای امنیت ملل متحد فقط یک قطعنامه در رابطه با ایران وجود دارد، و دونالد ترامپ آن را زیر پا می گذارد و دیگران را نیز به انجام همین کار تحریک می کند..."

اهداف ترامپ بر همگان معلوم است، اما همه برای مقابله با آن آماده نیستند. سوریه به عنوان داغترین عرصه، تنها میدان رویارویی امریکا و ایران نیست. واشینگتن سعی می کند همه را به امتناع از هر گونه همکاری با ایران وادار نماید. در همین حال، برای منع کشورها از دوستی با تهران لازم است از هند آغاز نماید. بنا به نوشته اکونومیک تایمز، سورش پرابهو (Suresh Prabhu) وزیر صنایع و بازرگانی هند برای دو برابر کردن تجارت دوجانبه سودمند با ایران و افزایش آن تا ۱۳ میلیارد و ۸۰۰ میلیون دالر در پنج سال نزدیک اعلام آمادگی نمود. راهرو بین المللی شمال-جنوب میان روسیه، ایران و هند که اروپای شمالی را به دریای خزر، خلیج فارس و اقیانوس هند وصل می کند، باید عامل اصلی رشد گردش کالا بین هند و ایران باشد. ۱۱ کشور، از ترکیه و بلاروس تا سوریه و عمان به این پروژه پیوسته است.

سورش پرابهو و عباس آخوندی وزیر راه و شهرسازی ایران هفته گذشته گزینه های دور زدن تحریمهای اعمالی ترامپ علیه تهران را در دهلی نو مورد بررسی قرار دادند. اکونومیک تایمز می نویسد که واشینگتن رسماً از هند خواسته است تا ۴ نومبر همه واردات از ایران را به صفر برساند. در حالی که هند در سال مالی جاری ۱۸ و نیم میلیون تن نفت از ایران وارد کرده (ایران به عنوان سومین فروشنده پس از عراق و عربستان سعودی) و تجارت با ایران را میلیاردها دالر افزایش داده، انجام این کار چگونه ممکن است؟

کانال تلویزیونی کابلی و ماهواره نی امریکائی (CNBC) می گوید که "هند نمی تواند بر اساس الزامات تحریمهای امریکا واردات نفت از ایران را قطع نماید. این کشور پس از چین دومین خریدار نفت ایران است". کانال تلویزیونی درست می گوید: هند ۷۰ درصد نیازمندیهای انرژی، از جمله، روزانه ۵۲۳ هزار بشکه نفت مورد نیاز خود را از طریق واردات تأمین می کند؛ حذف یکی از منابع اصلی آن، به معنای تخریب اقتصاد کشوری با جمعیت یک میلیارد و سیصد میلیون نفر می باشد.

برای هند یافتن جایگزین نفت ارزان ایران و نزدیکترین به لحاظ حمل و نقل در جهان غیرممکن است. حمل نفت از ایران به هند تقریباً هیچ هزینه ای ندارد و پالایشگاههای هند نیز برای پردازش نفت ایران سازگار شده اند. با این حال، واشینگتن این مسأله را از نظر دور می دارد. برای وادار نمودن دهلی نو به "تبعیت" از خواست دولت ترمپ، جمیس ماتیز وزیر دفاع و مایک پمپنو وزیر خارجه امریکا در اوایل سپتمبر به هند سفر کردند. پمپنو خطاب به طرف هندی گفت: "ما می توانیم از این خواست در موارد ضروری امتناع کنیم، اما ما انتظار داریم که همه کشورهای خرید نفت ایران را به صفر برسانند یا آن کشورها تحریم خواهند شد. ما با هندیها بر این اساس کار می کنیم، ما به این متعهد هستیم و ما این کار را می کنیم".

تردید نباید داشت که نفت امریکا را به عنوان جایگزین نفت ایران به هند پیشنهاد می کنند. هند در ماه اگست از ایران ۵۶ درصد نفت بیشتر نسبت به ماه مشابه سال قبل خرید. با این وجود، فروش نفت امریکا به سطح رکورد ۴۱۳ میلیون بشکه در روز رسید. دولت هند در مقابل ضرورت انتخاب بین مصرف کنندگان خود که برای آنها نفت و مشتقات نفتی گران تمام خواهد شد و دولت ترمپ که به پوشاندن "پیراهن دیوانگی" تحریم به هند امید بسته، قرار گرفته است.

لازم به توجه است که حجم قابل توجهی از نفت ایران نه فقط به هند، حتی به کوریای جنوبی، جاپان، چین، ترکیه صادر می شود. واضح است که حل مشکل با کوریای جنوبی و جاپان برای امریکا راحت است، اما چین، می توان گفت، چیزی از دست نمی دهد. این کشور به عنوان کشوری که "برای مبارزه با منافع، ارزشها و رفاه امریکائی کوشش می کند"، در ستراتیژی امنیت ملی امریکا ثبت گردیده است. روسیه نیز با همین عنوان در ستراتیژی امریکائی قید شده است. از میان خریداران نفت ایران، مقابله با دوستان امریکائی بیش از همه برای هند دشوار خواهد بود.

پس ترکیه؟ آیا می تواند به سود منافع خود از فشارهای امریکا بر ایران بکاهد؟ انقره بدون هیچ توجهی به تحریمهای واشینگتن، علاقه مندی خود را به افزایش گردش کالاهای بازرگانی با ایران از ۱۰ به ۳۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ اظهار نموده است. اما این اقدام بازرگانان ترک را از ترس تحریمهای ثانوی امریکا خلاص نمی کند. این تحریمها ۴ نومبر اجراء می شود. ترکیه هنوز موفق نشده از زیر تأثیرات منفی افزایش تعرفه امریکا بر آلومینیوم و فولاد ترکیه که به سقوط ارزش لیره در ماه اگست منجر گردید، خارج شود و در اینجا استارتفور می نویسد، که واشینگتن فعالانه به محدود کردن تجارت طلا در ترکیه و نظارت بر پایانه های صادرات مجدد آن که از این طریق ایران با ترکیه، عمان و امارات متحده عربی کالا مبادله می کند، شروع کرده است.

تهران می تواند خسارات ناشی تحریمهای ثانوی بر سرمایه گذاری و تجارت را از طریق مبادله کالا و تسویه حسابها با ارزهای ملی به حداقل برساند. انقره بهای گاز ایران را به واسطه **حالتک بانک** (بانک خلق -ملت) ترکیه پرداخت می کند و تهران با این پولها از ترکیه طلا خریداری نموده، سپس، به ارز مورد نیاز ایرانها تبدیل می کند. این روش

پرداخت حتی نام خاص خود را دارد: "گاز در مقابل طلا" با این وجود، چه کسی گفت که حالا در واشینگتن پیراهن دیوانگی جدید برای ترکیه نمیدوزند؟

<https://www.fondsk.ru/news/2018/09/15/dlja-kogo-krome-irana-ssha-gotovjat-smiritelnuju-rubashku-46791.html>